C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-682/2025 Judecătoria Edineț, sediul Briceni
1-25004906-03-1r-05082025 Judecător: Comerzan Ghenadie

D E C I Z I E
În Numele Legii

02 octombrie 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura Edineț, oficiul Briceni, Olesea Dobrovolschi declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 24 iunie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Albu Alexandru, a.n. *****, c/p *****, născut în s.*****, domiciliat în satul *****, deținut în Penitenciarul nr. 2 Lipcani, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, neangajat în câmpul muncii, fără persoane la întreținere, fără dizabilități accentuate sau vădite, de naționalitate moldovean, fără titluri speciale, grade de calificare, distincții de stat, anterior judecat;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 317 alin. (1) Cod penal,-

Cauza a fost examinată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: 17.01.2025-24.06.2025;
În instanța de recurs: 05.08.2025-02.10.2025.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei și prevederile legale, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 24 iunie 2025, Albu Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 317

alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 364[1] Cod de procedură penală și art. 80[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 06 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90[1] alin. (7) Cod penal, s-a anulat suspendarea parţială a executării pedepsei cu închisoare, stabilită inculpatului Albu Alexandru prin decizia Curții de Apel Nord din 15.01.2025 și i s-a stabilit termenul real al pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 02 (doi) ani 06 (șase) luni.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei stabilite, s-a adaugat partea neexecutată a pedepsei cu închisoarea stabilită prin decizia Curții de Apel Nord din 15.01.2025, iar pedeapsa finală va avea următoarea formă: închisoare pe un termen de 02 (doi) ani 08 (opt) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Calcularea termenului executării pedepsei închisorii pentru Albu Alexandru începe din 24.06.2025, cu includerea în termen a pedepsei cu închisoarea executate, stabilită prin decizia Curții de Apel Nord din 15.01.2025, de la 16 mai 2024 pînă la 14 octombrie 2024 și a duratei ținerii lui în stare de arest de la 14 octombrie 2024 pînă la 15 ianuarie 2025, precum și termenul executat al pedepsei din 15.01.2025 până la 24.06.2025.

Mijloacele materiale de probă: suportul optic de tip DVD-R, ridicat la data de 26.12.2024, de la agentul SPI a Penitenciarului nr. 2 Lipcani, Dmitrii Sorocan, pe care sunt stocate înregistrări video din data de 24.12.2024, de păstrat la materialele cauzei penale.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Albu Alexandru la data de 24 decembrie 2024, în jurul orelor 18:30-19:00, ispășindu-și pedeapsa cu închisoare în Penitenciarul nr. 2 Lipcani, condamnat prin Sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 14.10.2024, în baza art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal, în conformitate cu art. 84 alin. (1), art. 84 alin. (4) Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni (sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central), la 4 ani închisoare, art. 90[1] Cod penal, la 2 ani închisoare, restul pedepsei fiind suspendă condiționat, începutul termenului fiind 16.05.2024, iar sfârșitul termenului fiind 15.05.2026, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările prejudiciabile ale acțiunilor sale și admițînd în mod conștient survenirea acestora, avînd scopul evadării din locul de detenție, a ales un loc mai puțin vizibil, unde sunt instalate camere video, însă lipsește paza fizică și a sărit peste două garduri confecționate din plasă metalică ghimpoasă. Ulterior, văzînd ultimul gard, confecționat din beton (fortan), conștientizînd că nu va putea sări peste el din cauza înălțimii, a urcat pe un turn nesupravegheat, apoi urcînd pe o bară, a ajuns la nivelul gardului din beton, sărind peste el și evadînd din locul de detenție – Penitenciarul nr. 2 Lipcani.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Albu Alexandru întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 317 alin. (1) Cod penal – „*Evadarea din locurile de deținere, săvîrșită de persoana care execută pedeapsa cu închisoare*".

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul Albu Alexandru a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care au fost acceptate prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs procurorul în Procuratura Edineț, oficiul Briceni, Olesea Dobrovolschi prin care a solicitat casarea sentinţei Judecătoriei Edineţ, sediul Briceni din 24 iunie 2025 în privinţa lui Albu Alexandru, dispunând rejudecarea cauzei de către instanţa de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Albu Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 317 alin. (1) Cod penal şi să-i aplice o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parţial pentru concurs de infracţiuni, la pedeapsa stabilită, să se adauge pedeapsa conform deciziei Curţii de Apel Nord din 15 01.2025, cu stabilirea unei pedepse definitive cu închisoarea pe un termen de 03 (trei) ani şi 6 (şase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Calcularea termenului executării pedepsei închisorii pentru Albu Alexandru, a începe din 24.06.2025, cu includerea în termen a pedepsei cu închisoarea executate, stabilită prin decizia Curţii de Apel Nord din 15.01.2025, de la 16 mai 2024, pînă la 14 octombrie 2024 şi a duratei ţinerii lui în stare de arest de la 14 octombrie 2024, pînă la 15 ianuarie 2025, precum şi termenul executat al pedepsei din 15.01.2025 pînă la 24.06.2025.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare inculpatului Albu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 317 alin. (1) Cod penal pe un termen de 6 luni nu a ținut cont de personalitatea acestuia, fiind astfel evident că, corectarea sa nu este posibilă prin aplicarea unei pedepse mai mici, deşi instanţa de fond, cunoștea că Albu Alexandru anterior a mai fost condamnat şi se deţine în Penitenciar, careva concluzii nu şi-a făcut, continuând să săvârșească o nouă infracțiune.

Consideră că în cazul de față această hotărâre nu va realiza restabilirea echității sociale şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, astfel nu vor fi realizate obiectivele legii penale.

Pe de altă parte susține recurentul că, instanța de fond eronat a aplicat prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal pentru cumulul pedepselor stabilite inculpatului Albu Alexandra, urmând a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) din Codul penal, deoarece faptul că fapta a fost săvârșită la 24 decembrie 2024, adică până la pronunțarea deciziei Curţii de Apel Nord din 15.01.2025.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

***Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea admiterii recursului părții acuzării, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 24 iunie 2025 în latura stabilirii pedepsei definitive, cu adoptarea unei noi hotărâri în această parte, din următoarele considerente*:**

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, *sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.*

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, *instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului*.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea

cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Albu Alexandru a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Albu Alexandru în baza dispozițiilor art. 317 alin. (1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384, 389 și 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit cererii de recurs înaintată rezultă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu sunt de acord cu sentința contestată în latura

individualizării pedepsei penale pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 317 alin. (1) Cod penal precum și în partea stabilirii pedepsei definitive, invocînd ca fiind aplicate eronat dispozițiile art. 85 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, odată ce partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Albu Alexandru, instanța de recurs nu va purcede la judecarea fondului cauzei, urmînd a se expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei penale, inclusiv asupra pedepsei definitive în privința inculpatului Albu Alexandru.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Albu Alexandru, fiind astfel dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Albu Alexandru conform art. 317 alin. (1) Cod penal - „*Evadarea din locurile de deţinere, săvîrşită de persoana care execută pedeapsa cu închisoare*”.

<u>*Subsecvent*</u>, Colegiul penal conchide asupra legalității sentinţei adoptate pe caz de către prima instanţă şi în latura pedepsei stabilite sub formă de închisoare inculpatului Albu Alexandru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 317 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: *pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.*

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze

scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei prima instanța just a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de personalitatea acesteia, prezența antecedentele penale (f.d. 42-43; 45-57).

Prin urmare, instanța de recurs ține a menționa că, Albu Alexandru nu a tras concluzii de rigoare și din nou se află pe banca acuzaților pentru comiterea unei mai puțin grave, fapt pentru ce, just s-a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea celui din urmă este rațională și posibilă doar cu izolarea lui de societate. Or, sub raportul personalității inculpatului și având în vedere comportamentul său în societate, instanța de prim nivel a concluzionat, că scopul pedepsei nu va fi atins prin aplicarea unei pedepse mai blânde.

Astfel, în opinia instanței de recurs, aplicarea în speță a unei pedepse mai blânde, nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea celui din urmă și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, prin urmare aplicarea celui din urmă a unei pedepse mai blânde este contrar scopului pedepsei penale în condițiile în care inculpatul Albu Alexandru este tocmai acel subiect care sfidează cu desăvârșire legea penală.

Subsecvent, reieșind din scopul pedepsei penale - corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane - faptul că în privința acestuia va fi aplicată o pedeapsă mai blândă poate doar să îl încurajeze pe acesta la comiterea pe viitor a altor infracţiuni.

În acest sens, împrejurările invocate de recurent referitor la temeiurile pentru care se solicită aplicarea unei pedepse mai aspre pe fonul personalității inculpatului, fiind anterior condamnat, Colegiul reține că, acestă solicitare în esență deși corespunde spiritului legii penale totuși, este de evidențiat că în ordine de recurs nu și-a găsit reflectarea în condițiile în care pedeapsa aplicată pe un termen de 6 luni inculpatului Albu Alexandru este cât se poate de legală, or prima instanță a oferit o precizie justă a prevederilor art. 80^1 Cod penal, reducându-i astfel în modul corespunzător pedeapsa cu o pătrime din limitele acesteia.

În acest sens, Colegiul penal ține cont de caracterul faptei comise, raportată la modul de comitere, circumstanțele legate de personalitatea inculpatului, cunoscând cu certitudine că acțiunile sale sunt pasibile de răspundere penală în condițiile în care fapta penală a fost comisă în cadrul executării pedepsei sub formă de închisoare, prima instanță just a stabilit celui din urmă pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, iar în ordine de recurs nu s-au constatat careva deficiențe la stabilirea acesteia.

Prin urmare, contrar celor solicitate de procuror în sensul înăspririi pedepsei penale, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că, restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare inclusiv ***și în cuantumul fixat de instanța de fond,*** cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

<u>În continuare</u>, Colegiul penal, în limitele recursului acuzatorului de stat constată că, deși instanța inferioară a individualizat corect pedeapsa ce urmează a fi stabilită inculpatului Albu Alexandru, au admis o eroare procesuală la stabilirea pedepsei definitive prin prisma art. 85 alin. (1) Cod penal

Aceasta pentru că, Colegiul penal ține a trece în revistă că, procurorul la depunerea cererii de recurs și-a focusat obiecțiile inclusiv în ***latura stabilirii pedepsei definitive*** în condițiile în care instanța de fond la aprecierea acesteia a aplicat în mod eronat prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, or această normă juridică nu poate fi propice speței, urmând a fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) din Codul penal, în condițiile în care că fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Albu Alexandru a fost săvârșită la 24 decembrie 2024, adică până la pronunțarea deciziei Curții de Apel Nord din 15.01.2025.

În fortificarea acestui deziderat, Colegiul penal învederează că, potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, *dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au*

atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani şi în privinţa minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

Iar, potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, *conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.*

Din dispozițiile art. 84 alin. (4) Cod penal rezultă că aplicarea pedepsei inculpatului pentru două sau mai multe infracțiuni, după condamnarea lui pentru unele din ele, trece prin patru etape:

- Stabilirea pedepsei pentru infracțiunea sau pentru fiecare din infracțiunile săvârşite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză;
- Stabilirea pedepsei definitive pentru infracțiunile aflate în concurs, săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză;
- Stabilirea pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni, ținând cont de pedeapsa stabilită prin prima sentință şi de pedeapsa stabilită prin ultima sentință;
- Includerea în termenul pedepsei definitive pentru toate infracțiunile concurente a duratei pedepsei executate complet sau parțial în baza primei sentințe.

La prima etapă, instanța de judecată trebuie să stabilească categoria şi mărimea pedepsei pentru infracțiunea sau pentru fiecare infracțiune săvârșită înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză şi descoperite după pronunțarea ei.

La etapa a doua, instanța de judecată stabileşte pedeapsa definitivă pentru infracțiunile aflate în concurs, săvârşite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză conform cerințelor din art. 84 alin. (1)-(3) şi (5) Cod Penal, prevăzute pentru stabilirea pedepsei în cazul a două sau mai multe infracțiuni condamnate concomitent.

La etapa a treia, instanța de judecată urmează să stabilească pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni în baza pedepsei stabilite pentru infracțiunea sau infracțiunile săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză şi descoperite după pronunțarea ei şi pedeapsa stabilită prin prima sentință.

Astfel, obiectul de soluționare a chestiunii stabilirii pedepsei conform regulilor art. 84 alin. (4) Cod Penal sunt două pedepse definitive, decise prin prima sentință şi ultima sentință. Însă pedeapsa definitivă se stabilește **nu prin cumul de sentințe**, ci conform regulilor prevăzute de art. 84 alin. (1)-(3) CP pentru stabilirea pedepsei definitive la condamnarea concomitentă pentru două sau mai multe **infracțiuni aflate în concurs** (art. 84 alin. (4) CP).

De aceea, pedeapsa definitivă stabilită pentru concursul de infracțiuni prevăzut de art. 84 alin. (4) Cod penal **nu poate fi mai mică decât pedeapsa stabilită la pronunțarea primei sentințe, deoarece în asemenea cazuri instanța de judecată trebuie să se bazeze pe mărimea totală a pedepsei conform primei sentințe**, dar nu pe partea ei neispășită.

Modul prevăzut de art. 84 alin. (4) Cod penal vizând stabilirea pedepsei se aplică de asemenea şi în cazurile când, după condamnarea inculpatului, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei (art. 90 CP), se va stabili că el este vinovat şi de o altă infracțiune săvârșită înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, cerințele art. 90 alin. (10)-(11) nu sunt aplicabile.

La etapa a patra, stabilind pedeapsa definitivă pentru toate infracțiunile aflate în concurs, instanța de judecată, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, este obligată să includă în termenul pedepsei durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

În consecință, Colegiul penal opinează că eroarea admisă de către instanța de judecată poate fi reparată de către instanța de recurs în prezenta procedură, or, potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: *admite recursul, casează hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri*, **dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului**.

Prin urmare, Colegiul penal notează că prin corectarea erorii comise de prima instanță la individualizarea pedepsei definitive în procedura recursului nu va fi agravată situația inculpatului Albu Alexandru, urmând astfel să se dispună în sarcina ultimului în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parţial pentru concurs de infracţiuni, la pedeapsa stabilită, să se adauge pedeapsa conform deciziei Curţii de Apel Nord din 15 01.2025, numindu-i pedeapsă definitivă cu închisoarea pe un termen de 2 (doi) ani şi 8 (opt) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal va admite recursul procurorului cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 24 iunie 2025, în ***latura stabilirii pedepsei definitive***, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, cu menținerea în rest a dispozițiilor sentinței recurate fără modificări.

În baza celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. (2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul procurorului în Procuratura Edineț, oficiul Briceni, Olesea Dobrovolschi declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 24 iunie 2025 în cauza penală în privința lui Albu Alexandru se admite, cu casarea parțială a respectivei sentințe ***în latura stabilirii pedepsei definitive***, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin sentința recurată și pedepsei stabilită prin decizia Curţii de Apel Nord din 15 ianuarie 2025, lui **Albu Alexandru** i se stabileşe pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani şi 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei închisorii pentru Albu Alexandru urmează a fi calculat din 02 octombrie 2025, cu includerea în termen a pedepsei cu închisoarea executate, stabilită prin decizia Curții de Apel Nord din 15 ianuarie 2025, de la 16 mai 2024 până la 14 octombrie 2024 și a duratei ținerii lui în stare de arest preventiv de la 14 octombrie 2024 pînă la 15 ianuarie 2025, precum și termenul executat al pedepsei din 15 ianuarie 2025 până la 02 octombrie 2025.

În rest dispozițiile sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 24 iunie 2025, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul: Ion Talpa

Judecătorii: Cristina Prisacari

Ecaterina Arseni